

Udskriftsdato: 27. december 2025

AFG nr 9853 af 25/06/2019 (Gældende)

Virksomhedsordningen - ”anden virksomhed” derfor ikke omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 19-0027589

Virksomhedsordningen - ”anden virksomhed” derfor ikke omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19

Skatterådet bekræftede, at indskud i et investeringsselskab, omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, ikke ansås for en privat hævnning for de to interessenter i henhold til virksomhedsskattelovens § 5. Skatterådet bekræftede desuden, at hvis der blev stiftet et kapitalselskab, og dette selskab alene ville have til formål at investere i værdipapirer mv., ville dette selskab være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, selv om der var færre end 8 aktionærer i selskabet, hvis der i vedtægterne var en bestemmelse om, at aktionærerne havde ret til at blive indløst. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at hvis der blev stiftet et kapitalselskab, og dette konkret ville have til formål at investere i aktier og værdipapirer omfattet af aktieselskabsloven (børsnoterede) samt erhverve fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom på markedsmæssige vilkår, ville kapitalselskabet være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, da en aktivitet med udlån direkte fra et selskab, hvor ansatte eller andre i selskabet selv vurderede debitor og under hvilke vilkår udlånene skulle foretages, gik ud over at investere i værdipapirer, således at der var tale om ”anden virksomhed”.

Skatterådsmøde 25. juni 2019 - SKM2019. 406. SR

Offentliggjort i redigeret form.

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at indskud, som nærmere beskrevet under de faktiske forhold, i et investeringsselskab, omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, ikke anses for en privat hævnning for A og B i henhold til virksomhedsskattelovens § 5?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at hvis der stiftes et kapitalselskab (A/S eller ApS), og dette selskab alene vil have til formål at investere i værdipapirer mv., vil dette selskab være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, selv om der er færre end 8 aktionærer i selskabet, hvis der i vedtægterne er en bestemmelse om, at aktionærerne har ret til at blive indløst?
3. Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, kan Skatterådet bekræfte, at hvis der stiftes et kapitalselskab (A/S eller ApS), og dette konkret vil have til formål at investere i aktier og værdipapirer omfattet af aktieselskabsloven (børsnoteret) samt erhverver fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom på markedsmæssige vilkår, vil kapitalselskabet være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19?
4. Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende, kan Skatterådet bekræfte, at kapitalselskabet ligeledes vil være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, uanset om investeringsselskabet helt eller delvist erhverver/investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom overfor selskaber (debitor), hvori aktionærerne har en direkte eller indirekte ejerandel jf. nedenstående beskrivelse)?

Svar

1. Ja
2. Ja
3. Nej
4. Bortfalder

Beskrivelse af de faktiske forhold

På vegne af interessenterne i spørger, anmodes om bindende svar.

Interessenterne er:

- A
- B

A og B har andele i en række udlejningsejendomme via spørger. B har en ideel andel på 1% og A har en ideel andel på 99 %. A og B er ægtefæller.

Ud over aktivitet med udlejning af ejendomme via spørger, så ejer B 100 % af H1 og A 100 % af G2 med underliggende datterselskaber og associeret selskaber. Aktiviteterne er primært inden for ejendomsbranchen. Der henvises til uddrag af koncernstrukturen, som gengives senere.

Der er i forbindelse med den mangeårige aktive drift med udvikling og udlejning af ejendomme - via spørger - opsparet overskydende likviditet i virksomheden. A og B anvender virksomhedsordningen.

A og B påtænker fremadrettet at investere og anbringe en andel af den overskydende likviditet i andre aktiver end ejendomme med henblik på at opnå en forventet fornuftig forrentning. Fokus vil fortsat særligt være på ejendomsmarkedet, hvor spørgerne har stort kendskab til historik, udvikling, risici mv.

Bankindeståender og investering i obligationer giver på det nuværende marked et så lavt afkast, at det efter A og B's vurdering kan gøres mere rentabelt ved netop placering i aktier og ved udstedelse af fordringer på markedsmæssige vilkår med pant i fast ejendom.

Derfor overvejer A og B at stifte et *investeringsaktieselskab* omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og indskyde kontante midler i dette selskab ved en kapitalforhøjelse. Investeringen i investeringsselskabet foretages med midler allerede opsparet og i dag placeret i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Beskatningen af aktierne i investeringsselskabet sker ud fra et lagerprincip. Det påtænkes i første omgang at investere mellem 5-10 mio. kr. i investeringsselskabet.

Investeringsselskabet forventes som udgangspunkt at have de 2 investorer i form af A og B. Det kan derfor lægges til grund, at der vil være færre end 8 investorer. For investeringsselskabet vil der blive udarbejdet vedtægter, så der vil være en vedtægtsmæssig indløsningsret for aktionærene til en kurs, der ikke vil være lavere end indre værdi.

Kapitalen i investeringsselskabet vil blive tilvejebragt i forbindelse med stiftelsen samt eventuelt løbende ved kapitalforhøjelse, dog således at selskabet ikke tilføres mere kapital, end investeringsselskabet har behov for til investeringerne i værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, investering i fordringer med pant i fast ejendom (pantebreve) og værdipapirer omfattet af kursgevinstloven.

Investeringsprofilen i investeringsselskabet vil således være, at det altid sikres, at mindst 85 % af selskabets regnskabsmæssige aktiver er placeret i værdipapirer mv. Investeringsselskabet vil ikke få investering i værdipapirer med ejerandel på 10 % af kapitalen eller derover. Investeringsselskabet vil ikke få andre virksomhedsaktiviteter.

Særligt om investering i fordring med pant i fast ejendom

I forhold til investering i fordringer med pant i faste ejendomme er det hensigten, at investeringsselskabet udsteder fordringer på markedsvilkår til:

- Personlige virksomheder og selskaber med ejendomme, hvori A og B ikke besidder ejerandele
- Personlige virksomheder og selskaber med ejendomme, hvori A og B har ejerandele, men hvor der ikke er bestemmende indflydelse direkte eller indirekte.

- Personlige virksomheder og selskaber med ejendomme, hvori A og B har ejerandele, og hvor der er bestemmende indflydelse direkte eller indirekte f.eks. fordringer på G2 og underliggende selskaber.

Den 4. marts 2019 oplyste rådgiver følgende:

Som nævnt i anmodningen er årsagen til stiftelse af et investeringsselskab, at det vurderes mere rentabelt at placere overskydende likviditet i børsnoterede aktier og erhverve fordringer med pant i fast ejendom, end at have midlerne som bankindestående med negativ forretning alternativt i lavt forrentet obligationer.

A vil være direktør (ledelsen) i Investeringsselskabet. A vil via sin mangeårige erfaring indenfor netop ejendomsbranchen arbejde med at identificere og vurdere konkrete investeringsmuligheder.

Det er planen, at investeringsselskabet ligeledes vil engagere og entrere med en erfaren konsulent indenfor realkreditbranchen. Konsulenten har således et stort kendskab til finansiering og belåning af ejendomme og ejendomsprojekter, herunder kreditvurdering. Heraf udspringer også kendskabet til fastsættelse af rentesatser og vilkår på konkrete projekter.

Opgave- og kompetencefordelingen i investeringsselskabet kan opsummeres således (fordelt på investeringsområder):

Investering i fordringer med pant i fast ejendom:

1. Ledelsen:

- Mangeårig erfaring fra ejendomsbranchen gør, at ledelsen kan screene for investeringsmuligheder.
- Strategisk vurdering af investeringsmuligheder og risici på de konkrete investeringsmuligheder.
- Kommerciel vurdering/beslutning af endelig investering.
- Dialog og korrespondance med ekstern rådgiver

2. Involvering af ekstern konsulent fra realkreditbranchen:

- Review/vurdering af de konkrete investeringsmuligheder (ad-hoc basis).
- Rådgivning om kredit-rating, renteniveau og vilkår knyttet til investering i fordringer med pant i fast ejendom (finansiering i ejendomsmarkedet).
- Debitorvurdering, herunder tilknyttet risikovurdering.

Investering i værdipapirer:

1. Investering foretages via depot i dansk pengeinstitut, herunder tilknyttet investeringsrådgivning.

Den 20. maj 2019 oplyste rådgiver følgende:

Som opfølgning på telefonsamtale præciseres det, at der kun vil være tale om enkeltstående passive investeringer i fordringer med pant i fast ejendom og som primært vil blive foretaget i forbindelse med etablering af investeringsselskabet (hvor kapitalen på ca. 5-10 mio. DKK skal placeres i de to ”investeringsben”). Der vil i sagens natur være tale om få enkeltstående store investering i fordringer med pant i fast ejendom.

Afkast i form af renter og afdrag på de foretagne investeringer i fordringer med pant i fast ejendom (løbetiden vil typisk være 15-20 år), vil ikke løbende og automatisk blive geninvesteret i nye fordringer med pant i fast ejendom, men derimod indgå i det samlede afkast fra begge ”investeringsben” og som geninvesteres ud fra ønsket til sammensætning af investeringsprofil og risiko. Selve renteafkastet mv. vil i sig selv ikke have en størrelse, der løbende i sig selv ville kunne anvendes til investering i fordringer med pant i fast ejendom.

Ovenstående skal ligeledes ses i sammenhæng med, at selskabet vil have en meget lav omsætningshastighed på fordringerne med pant i fast ejendom, da det ikke er hensigten, at der skal drives nogen form for næringsvirksomhed med handel med fordringer med pant i fast ejendom. Igen, der tale om langsigtede passive investeringer contra investeringer i børsnoterede papirer, hvor udbud af investeringsmulighed er betydelig større og hvor der i princippet kan foretages løbende køb/salg og geninvestering. Det vil først og fremmest således være de børsnoterede papirer, hvor der vil ske en løbende geninvestering i selskabet.

Vi mener fortsat det er vigtigt, at få slået fast, at investeringsselskabet ud fra faktum ikke har karakter af ”anden virksomhed” sådan som den undtagelse er defineret i ABL § 19.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Ad spørgsmål 1

Det er vores vurdering, at spørgsmål 1 kan besvares med et ”ja”.

Vores vurdering er baseret på, at det ifølge virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 fremgår, at aktier placeret i et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan indgå i virksomhedsordningen, uden at det anses for en hævning.

Videre er der i vores vurdering henset til Skatterådets bindende svar, refereret i SKM2016. 15. SR, hvor der netop blev svaret ja til spørgsmålet (spørgsmål 1), om der kunne placeres et investeringsselskab i virksomhedsordningen, uden det blev anset for en privat hævning.

Der henvises tilsvarende til SKM2011. 465. SR, hvor det også fremgik, at aktierne udstedt af spørgeren kunne indgå i virksomhedsordningen, uden det blev anset for en hævning.

Ad spørgsmål 2

Det er vores vurdering, at spørgsmål 2 kan besvares med et ”ja”.

Vores vurdering er baseret på, at et investeringsselskab, ifølge aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, kan defineres som et selskab mv., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer mv., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi.

Videre er der i vores vurdering henset til spørgsmål 5 i Skatterådets bindende svar, jf. SKM2016. 15. SR, hvor der netop blev svaret ja til spørgsmålet, om der kunne placeres et investeringsselskab med færre end 8 deltagere i virksomhedsordningen, hvis der i vedtægterne var en bestemmelse om, at aktionærerne havde en ret til at blive indløst.

Endelig er der i vores vurdering henset til SKM2015. 587. SR, hvor der også er taget stilling til antallet af investorer i relation til aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, nr. 1. Her fremhæves det, at antallet ikke har betydning, når selskabsandelene på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue. Det henvises også til SKM2010. 805. SR, hvor der alene var en investor i det pågældende investeringsselskab.

Ad spørgsmål 3

Det er vores vurdering, at spørgsmål 3 kan besvares med et ”ja”.

Vores vurdering er baseret på, at der er tale om et selvstændigt retssubjekt, når der stiftes et kapitalselskab. I forlængelse af dette, så vil der være tale om et investeringsselskab efter aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, når der investeres i værdipapirer mv.

Selskaber, hvor mindst 85 pct. af selskabets regnskabsmæssige aktiver til enhver tid er placeret i enten aktier omfattet af aktieavancebeskatningsloven, obligationer eller andre pengefordringer som nævnt i kursgevinstloven, vil opfylde betingelsen for at være et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 3.

Der henvises i den forbindelse til Skatterådets bindende svar i SKM2016. 15. SR (spørgsmål 4 og 5), hvori der blev svaret ja til spørgsmålene om, at et investeringsselskab kunne indgå i virksomhedsordningen, selv om dets formål alene var at stille finansiering til rådighed ved køb af erhvervsejendomme, og uanset at der også var færre end 8 deltagere i investeringsselskabet.

Ad spørgsmål 4

Det er vores vurdering, at spørgsmål 4 kan besvares med et ”ja”.

Vores vurdering er baseret på, at udstedelse af fordringer med pant i fast ejendom er omfattet af begrebet værdipapirer mv., jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2 og juridisk vejledning, afsnit C. D. 1.1.10.2. Af sidstnævnte fremgår det bl.a., at der ved værdipapirer forstås *”navnlig aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer...”*

Erhvervelse af fordringer med pant i fast ejendom er værdipapirer omfattet af kursgevinstloven. I forhold til aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2-3 sondres der ikke mellem, om det er fordringer med pant i ejendomme eller ej, ligesom der ikke sondres mellem, om der foretages investeringer (udlån) i selskaber, hvori der besiddes en direkte/indirekte ejerandel eller ej af investorerne i selve investeringsselskabet.

Det er derfor vores vurdering, at der vil være tale om et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, uanset om der for nogle af investeringsselskabets midler investeres i fordringer med pant i ejendomme i selskaber, hvori der besiddes en direkte/indirekte ejerandel af A eller B, og uden det kan anses for en privat hævn for A og B.

I høringssvar af 25. april 2019 gør rådgiver følgende gældende:

Vi skal indledningsvis bemærke, at vi ikke er enige i Skattestyrelsens svar på spørgsmål 3, da der ikke i relation til ABL § 19 er tale om ”anden virksomhed” (sådan som begrebet skal afgrænses i ABL § 19).

Hele formålet bag ABL § 19 er netop et bredt anvendelsesområde, hvilket blandt andet også er bekræftet af Skatterådet i SKM2010. 289. SR og SKM2016. 15. SR (herunder med direkte sammenhæng til bestemmelsens forarbejder).

Egen vurdering i selskabet af konkrete investeringer (afkast, risiko m.v.) kan ikke defineres som ”anden virksomhed” i relation til ABL § 19. Såfremt det skulle føre til, at selskabet undtages fra ABL § 19, så vil anvendelsesområdet for ABL § 19 fremadrettet blive indskrænket væsentligt, hvilket ikke efter vores vurdering er i overensstemmelse med lovens ordlyd, forarbejder samt offentliggjort praksis fra Skatterådet.

1. Indledende bemærkninger

Det er vores vurdering, at svaret skal ændres til ”ja” på baggrund af nedenstående. Det fremhæves:

- Der er udelukkende tale om et investeringsselskab, hvis virksomhed alene består i investering i værdipapirer. Værdipapirerne (fordringerne) har alene tilknytning til en investeringsaktivitet (og ikke til en virksomhed som karakter af andet end investeringsvirksomhed).
 - Der er ikke tale om, at aktiviteten med investering i fordringer med pant i fast ejendom på nogen måde kan karakteriseres som masseudlån og hermed kan sammenlignes med et pengeinstitut eller realkreditinstitut. Hverken ud fra omfang af udlån (procentdel af den indskudte kapital på 5-10 mio. kr., hvoraf der også investeres i børsnoterede aktier) eller ud fra det set-up, som er påtænkt i investeringsselskabet.
 - Der er tale om *ren investeringsvirksomhed*, hvor der i tilfældet med investering i fordringer med pant i fast ejendom, alene i starten af investeringen foretages en screening via A's mangeårig erfaring fra ejendomsbranchen i samarbejde med ekstern konsulent fra realkreditbranchen. Herefter vil fordringen i dens løbetid (typisk 15-20 år) ligge som en passiv kapitalanbringelse i selskabet sammen med øvrige beholdninger af børsnoterede aktier m.v., således at investeringerne i værdipapirer udgør mindst 85 % af selskabets aktiver og dermed opfylder investeringskravet.
 - I forhold til nærværende sag er der således alene tale om helt almindelige forretnings- og risikomæssige vurderinger af potentielle investeringer i fordringer med pant i fast ejendom, der blot helt naturligt har nogle andre parametre og elementer end forud for investering i f.eks. almindelige børsnoterede værdipapirer (som typisk er "outsourcet" til bank"). Det kan dog aldrig i sig selv medføre, at der er tale om "anden virksomhed", sådan som dette er afgrænset i forhold anvendelsesområdet for ABL § 19. Der er i nærværende sag på ingen måde tale om etablering af egentlig virksomhed (med lokaler, ansatte m.v.), der på nogen måde kan karakteriseres som en egentlig driftsaktivitet (= almindelig virksomhed).
 - Der ses ikke i ABL § 19 eller praksis at være stillet krav til selve set-up for et investeringsselskab i forhold til, at investeringer i gældsbreve, pantebrev eller fordring m.v. eller i øvrigt begrænsninger i forhold til, at det ikke må ske direkte via selskabet selv til debitor (dvs. kun må ske via formidling fra en ekstern part, jf. SKM2010. 289. SR.)
- Der henvises her til SKM2010. 289. SR, hvor Skatterådet fandt, at et selskabs eneste aktivitet med besiddelse af et gældsbrev erhvervet i forbindelse med salg af et datterselskab skulle behandles som et investeringsselskab.
- Der henvises også til SKM2016. 15. SR, hvor Skatterådet bekræfter i spørgsmål 5, at det tilfælde hvor et selskab alene har til formål at stille finansiering til rådighed ved køb af erhvervsejendomme, så vil dette selskab være omfattet af ABL § 19, selv om der er færre end otte deltagere i selskabet, hvis der er bestemmelse i vedtægterne om aktionærernes ret til at blive indløst.

Nedenfor er foretaget en uddybning af bemærkningerne.

2. Forarbejder m.v.

Inden vi inddrager praksis fra Skatterådet skal vi til støtte for vores synspunkt henvise til SKM svar under behandling af L55 (lov nr. 1388 af 21.12.2009), bilag 6. Heraf fremgår:

Med baggrund i ovenstående er det vores vurdering, at det også med det svar underbygges, at der med bestemmelsen er tiltænkt et bredt anvendelsesområde, hvor den negative afgrænsning alene har til formål at undtage virksomheder (banker/realkredit) og almindelige virksomheder, hvor værdipapirerne har en tæt tilknytning til almindelig virksomhed som ikke har karakter af investeringsvirksomhed.

I nærværende sag er *eneste formål og karakter af det nystiftede investeringsselskab passiv investering i børsnoterede værdipapirer og fordringer med pant i fast ejendom*. Der er hverken helt- eller delvis belæg i faktum for at sammenligne formål eller aktivitet med et pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Ovenstående afgrænsning er i overensstemmelse med praksis.

3. Vurdering af praksis, jf. SKM2010. 289. SR og SKM2016. 15. SR

Vi er uforstående overfor, at SKTSTs i udkastet til besvarelsen af spm. 3 ikke inddrager allerede offentliggjorte afgørelser fra SR.

Praksis er efter vores vurdering klar og viser, at den anlagte fortolkning vil være i strid med hele formålet bag bestemmelsen (ABL § 19), der netop er tiltænkt et bredt anvendelsesområde. Hvis et selskab i sig selv ikke omfattes af ABL § 19, blot fordi de selv foretager en aktiv vurdering af de investeringer, der ønskes foretaget, så indskrænkes anvendelsesområdet betydeligt. Bestemmelsen er jo netop indsat for at ”fange” kapitalsekskaber m.v., der driver investeringsvirksomhed med placering af midler i værdipapirer m.v., uanset om vurdering af investeringen foretages af eksterne parter eller selskabet selv.

Skatterådet har i SKM2010. 289. SR og SKM2016. 15. SR bekræftet det brede anvendelsesområde (herunder med direkte sammenhæng til bestemmelsens forarbejder).

Egne udlån

Skatterådet fandt i SKM2010. 289. SR, at et selskab med den eneste aktivitet siden selskabets aktiesalg i 2006 havde været besiddelse af et gældsbeve, skulle anses for et investeringsselskab, jf. ABL § 19.

Selskabet var betegnet som et afviklingsselskab med besiddelse af et værdipapir i form af 1 gældsbeve med 5 % p.a., der afvikles som et serielån over 20 år. Gældsbevet var en del af betalingen for salg af et datterselskab.

På trods af, at der *ikke* var foretaget andre investeringer i selskabet, fandt SKAT i sin begrundelse, at der var tale om investering, når der blot er sket en anskaffelse af et værdipapir. Videre blev det fremhævet af SKAT, at det **ikke** fremgår nogen steder, at værdipapiret skal være anskaffet på en bestemt måde eller i en bestemt hensigt. Med andre ord et ”bredt anvendelsesområde” for investeringer uanset på hvilken baggrund og hvilken måde den er foretaget, blot det har den mindste karakter af investeringsvirksomhed.

SKAT finder på den baggrund, at betalingen for aktierne via et gældsbeve anses for et værdipapir, og hvor selskabet derfor anses at have placeret hele sin formue i værdipapirer og kontanter i ikke-midlertidigt omfang, hvorfor selskabet omfattes af ABL § 19.

Her er der ikke lagt til grund i SKATs indstilling, at investeringen i værdipapirer m.v. skal foretages af ekstern part, og at der skal være ”ukendskab” til debitor. Syv af anpartshaverne i det spørgende sælgerselskab, der blev kvalificeret som et investeringsselskab af SKAT, *var også anpartshavere i køberselskabet*, dog med en ændret ejerandel. Vi antager, at det i relation til ABL § 19 heller ikke gør nogen forskel, om et selskab ”outsourcer” investering i aktier til bank eller selv foretager køb/salg af aktierne.

Skatterådet har således taget stilling til, at et selskabs egne udlån skal sidestilles med investering i værdipapirer efter ABL § 19, også hvor selskabet netop selv har vurderet debitor og under hvilke vilkår udlånet har skulle foretages, herunder har selskabet haft kendskab til debitor qua de deltog som anpartshavere i det køvende selskab. Dette kan aldrig i sig selv medføre, at der er tale om ”anden virksomhed”, som afgrænsningen sigter mod i ABL § 19.

Den spørgende part i den ovenfor refererede SKM2010. 289. SR ønskede det modsatte resultat af det bindende svar tiltrådt af Skatterådet.

Vurdering

På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at egne investeringer i værdipapirer i form af bl.a. fordringer med pant i fast ejendom skal sidestilles med investering i værdipapirer efter ABL § 19.

Investeringsselskabets ledelse vil vurdere den bedste placering af den indskudte kapital på 5-10 mio. kr. i henholdsvis børsnoterede aktier og fordringer med pant i fast ejendom, herunder fordelingen mellem investeringsfirmaerne.

Det vil ske i en opstartsfase af investeringen, og efterfølgende vil fordringen ligge som en passiv kapitalanbringelse i selskabet i typisk 15-20 år sammen med beholdningen af børsnoterede aktier m.v.

I forhold til sidstnævnte investeringsben (fordring med pant i fast ejendom), så er det kun naturligt at der foretages en screening af de ejendomsprojekter, som investeringsselskabet ønsker at foretage investering i. Det sker med assistance fra ekstern part med kendskab fra realkreditbranchen og A, der som omtalt har stor erfaring med ejendomsbranchen, idet der ikke er tale om børsnoterede investeringsprojekter. En vurdering af de forskellige investeringer i et investeringsselskab kan aldrig efter vores vurdering føre til den vurdering, at der er tale om "anden virksomhed", således, at selskabet er undtaget fra ABL § 19' anvendelsesområde.

Masseudlån – "anden virksomhed"

Udlånet i forbindelse med salget af et aktiv i form af aktier blev heller *ikke* anset for et masseudlån i SKM2010. 289. SR, selv om gælds brevet udgjorde selskabets eneste værdipapir. Gælds brevet med en 5 % p.a. forrentning var en betaling for salg af aktier med en afvikling over 20 år.

Tilsvarende har Skatterådet tiltrådt i SKM2016. 15. SR, spørgsmål 5, at hvis et aktieselskab eller anparts-selskab alene vil have til formål at stille finansiering til rådighed ved køb af erhvervsejendomme, så *vil det være omfattet af ABL § 19*, selv om der er færre end otte aktionærer i selskabet.

Finansiering ved køb af erhvervsejendomme som eneste aktivitet blev i den sammenhæng *ikke* anset for masseudlån og dermed ikke anset for anden virksomhed som enten pengeinstitut eller realkreditinstitut. Ej heller blev det anset for at "minde" om en sådan virksomhed trods eneste investering var finansiering af ejendomme (udlån).

Vurdering

På baggrund af ovenstående er det vurderingen, at investering via fordringer med pant i fast ejendom, *ikke* kan karakteriseres som et masseudlån, og dermed er det vores vurdering, at investeringsselskabet ikke minder om et pengeinstitut eller realkreditinstitut, hverken helt eller delvist.

Investeringsselskabet vil investere den indskudte kapital i forhold til den bedste placering (miks) imellem børsnoterede værdipapirer og fordringer med pant i fast ejendom.

Der vil **ikke** i forhold til det sidstnævnte investeringsben blive foretaget "reklame eller anden omtale" for at kunne øge udlån til et omfang, der kan betegnes som "masseudlån", jf. juridisk vejledning afsnit C. D. 1.10.2, og dermed risikere at blive anset for "anden virksomhed". Som tidligere anført vil aktiviteten alene knytte sig til helt almindelig vurdering af de forskelle investeringer i fordringer med pant i fast ejendom (hvilken rente på investering, risiko m.v.).

Det underbygges også af størrelsen på investeringsselskabet med en indskudt kapital på 5–10 mio. kr., og med et administrativt set-up af minimal størrelse, heri indgår kun brug af ekstern konsulent til screening af ejendomsprojekter, fordi de ikke er børsnoterede (derfor også en kreditvurdering).

De indskudte midler skal give det bedste afkast for investeringsselskabet, og heri kan der også indgå en investering i fordringer med pant i fast ejendom. Dette svarer tilsvarende til spørgsmål 5 i SKM2016. 15. SR., hvor netop Skatterådet har tiltrådt, at et formål, der udelukkende går på finansiering ved køb af erhvervsejendomme, ikke var masseudlån (pengeinstitut) eller i øvrigt anden virksomhed, og *dermed omfattet af ABL § 19*.

4. Afsluttende bemærkninger

Som anført ovenfor skal vi tilbagevise, at der på nogen måde er grundlag for at indfortolke, at den påtænkte delvise investering i fordringer med pant i fast ejendom kan anses for anden virksomhed, der gør, at selskabet ikke omfattes af ABL § 19. Der er henvist til den praksis, som er omtalt i SKM2010. 289. SR samt SKM2016. 15. SR, herunder spørgsmål 5, samt til forarbejderne bag bestemmelsen.

Den af SKTST anlagte fortolkning i høringsudkastet vil indebære, at anvendelsesområdet for ABL § 19 vil blive indskrænket væsentligt. Fastholdes fortolkningen vil det medføre, at bestemmelsen i praksis kan "undgås" blot ved at sikre, at der i et investeringsselskab – f.eks. med investering i børsnoterede værdipapirer – igangsættes en anden minimumsaktivitet med investering i fordringer med pant i fast ejendom, eller foretages egenhændig vurdering af investeringen.

Det vil være i strid med hele formålet bag bestemmelsen (ABL § 19), der netop er tiltænkt et så bredt anvendelsesområde som muligt, for at "fange" kapitalselskaber m.v., der driver investeringsvirksomhed med placering af midler i værdipapirer m.v.

Hele formålet bag ABL § 19 er netop et bredt anvendelsesområde, hvilket blandt andet også er bekræftet af Skatterådet i SKM2010. 289. SR og SKM2016. 15. SR (herunder med direkte sammenhæng til bestemmelsens forarbejder).

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at indskud, som nærmere beskrevet under de faktiske forhold, i et investeringsselskab, omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, ikke anses for en privat hævning for A og B i henhold til virksomhedsskattelovens § 5.

Begrundelse

Virksomhedsordningen er oprettet med det formål, at give selvstændigt erhvervsdrivende med svingende indkomster mulighed for at udjævne beskatningen, samt give personligt drevne selskaber en højere skatteværdi af rentefradrag på lån i virksomhedsordningen indenfor rammerne af deres erhvervsvirksomhed, jf. Den juridiske vejledning 2019-1, afsnit C. C. 5.2.1.

Det fremgår af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, at virksomhedsordningen kun kan anvendes af skattepligtige personer, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det er alene erhvervsmæssige aktiver, som kan indgå i virksomhedsordningen, jf. Den juridiske vejledning 2019-1, afsnit C. C. 5.2.2.4.

Dette medfører, at såfremt der for virksomhedsmidler foretages investering i et finansielt aktiv, som ikke kan være i ordningen, vil dette blive betragtet som en hævning i ordningen, jf. hæverækkefølgen i virksomhedsskattelovens § 5.

Af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2 og 3, fremgår en række undtagelser til dette udgangspunkt. Det fremgår blandt andet af § 1, stk. 2, at aktier, investeringsbeviser mv., som er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan indgå i virksomhedsordningen.

Såfremt man vil anvende virksomhedsordningen, skal aktivet have en erhvervsmæssig tilknytning til den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed, medmindre der er tale om investering i aktier eller investeringsbeviser efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Det følger blandt andet af SKM2011. 465. SR og SKM2016. 15. SR, at investeringsbeviser typisk udgør en andel af en større investeringspulje, som af hensyn til risikospredning har en bred aktie- eller obligationsportefølje, der ikke har en tilknytning til investorens erhvervsvirksomhed. Såfremt der var en betingelse om erhvervsmæssig tilknytning efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, ville dette medføre, at bestemmelse reelt var indholdsløs. Dette fremgår direkte af SKM2016. 15. SR, hvor Skatterådet anfører følgende:

”Det er imidlertid SKATs opfattelse, at virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 2. pkt. - for så vidt angår aktier i investeringsselskaber - reelt ville være indholdsløs, hvis man for de pågældende aktier opretholdt et krav om erhvervsmæssig tilknytning. Det har formodningen imod sig, at lovgiver har vedtaget en bestemmelse uden reelt indhold. For så vidt angår de pågældende aktier er det derfor SKATs opfattelse, at de - i overensstemmelse med Skatterådets afgørelse i SKM2011. 465. SR - vil kunne indgå i virksomhedsordningen.” [Skattestyrelsens markering]

Betingelsen om erhvervsmæssig tilknytning efter virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, omfatter således ikke investering i aktier eller investeringsbeviser udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, se dog SKM2019. 243. LSR og SKM2016. 301. SR om investeringer båret af private interesser.

På baggrund af ovenstående er det således Skattestyrelsens opfattelse, at aktier i et investeringsselskab kan indgå i virksomhedsordningen, da det opfylder betingelserne i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, idet det forudsættes, at investeringerne ikke er båret af private interesser.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med ”Ja”.

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at hvis der stiftes et kapitalselskab (A/S eller ApS), og dette selskab alene vil have til formål at investere i værdipapirer mv., vil dette selskab være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, selv om der er færre end 8 aktionærer i selskabet, hvis der i vedtægterne er en bestemmelse om, at aktionærerne har ret til at blive indløst.

Begrundelse

Ved besvarelsen af dette spørgsmål forudsættes, at det påtænkte selskab er et aktie- eller anpartsselskab, og at selskabet investerer i aktier og obligationer mv., som opfylder betingelserne for at blive anset for værdipapirer efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

Det der skal vurderes er derfor alene, om et dansk selskab, som har færre end 8 aktionærer kan anses for et investeringsselskab, hvis der i vedtægterne er en bestemmelse om, at aktionærerne har ret til at blive indløst.

Det er oplyst, at der vil være en vedtægtsmæssig indløsningsret for aktionærerne til en kurs, der ikke vil være lavere end indre værdi.

I henhold til aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., anses et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehabererne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi, for et investeringsselskab.

I SKM2015. 587. SR bekræftede Skatterådet, at et selskab skulle anses for et investeringsselskab, hvis aktiviteten udelukkende ville bestå i investering i værdipapirer, hvis beviserne i selskabet på forlangende af ihændehabererne skulle tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad var mindre end den indre værdi. Det forhold, at selskabet alene ville have få deltagere, medførte derfor i sig selv ikke, at selskabet ikke kunne anses for et investeringsselskab. Der blev henvist til SKM2010. 805. SR, hvor der alene var en investor i det pågældende investeringsselskab.

Skattestyrelsen finder derfor tilsvarende i denne sag, at såfremt et påtænkt aktie- eller anpartsselskab investerer i aktier og andre værdipapirer, som kan anses for værdipapirer i relation til aktieavancebeskatningslovens § 19, og vedtægten indeholder en regel om indløsningsret for aktionærer til en kurs, der ikke er lavere end indre værdi, så vil selskabet blive anset for et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1, nr. 2, 1. pkt.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med ”Ja”.

Spørgsmål 3

Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, ønskes det bekræftet, at hvis der stiftes et kapitalselskab (A/S eller ApS), og dette konkret vil have til formål at investere i aktier og værdipapirer omfattet af aktieselskabsloven (børsnoteret) samt erhverve fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom på markedsmæssige vilkår, vil kapitalselskabet være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

Begrundelse

Til forskel fra spørgsmål 2 er der her tale om, at det påtænkte selskab også vil erhverve fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom.

Det er oplyst, at investering i fordringer med pant i fast ejendom vil ske på følgende måde:

Ledelsen

- Mangeårig erfaring fra ejendomsbranchen gør, at ledelsen kan screene for investeringsmuligheder.
- Strategisk vurdering af investeringsmuligheder og risici på de konkrete investeringsmuligheder.
- Kommerciel vurdering/beslutning af endelig investering.
- Dialog og korrespondance med ekstern rådgiver.

Involvering af ekstern konsulent fra realkreditbranchen:

- Review/vurdering af de konkrete investeringsmuligheder (ad-hoc basis).
- Rådgivning om kredit-rating, renteniveau og vilkår knyttet til investering i fordringer med pant i fast ejendom (finansiering i ejendomsmarkedet).
- Debitorvurdering, herunder tilknyttet risikovurdering.

Der vil kun være tale om enkeltstående passive investeringer i fordringer med pant i fast ejendom og som primært vil blive foretaget i forbindelse med etablering af investeringsselskabet (hvor kapitalen på

ca. 5-10 mio. DKK skal placeres i de to ”investeringsben”). Der vil være tale om få enkeltstående store investering i fordringer med pant i fast ejendom.

Afkast i form af renter og afdrag på de foretagne investeringer i fordringer med pant i fast ejendom (løbetiden vil typisk være 15-20 år), vil ikke løbende og automatisk blive geninvesteret i nye fordringer med pant i fast ejendom, men derimod indgå i det samlede afkast fra begge ”investeringsben” og som geninvesteres ud fra ønsket til sammensætning af investeringsprofil og risiko. Selve renteafkastet mv. vil i sig selv ikke have en størrelse, der løbende i sig selv ville kunne anvendes til investering i fordringer med pant i fast ejendom.

Ovenstående skal ligeledes ses i sammenhæng med, at selskabet vil have en meget lav omsætningshastighed på fordringerne med pant i fast ejendom, da det ikke er hensigten, at der skal drives nogen form for næringsvirksomhed med handel med fordringer med pant i fast ejendom. Igen, der tale om langsigtede passive investeringer contra investeringer i børsnoterede papirer, hvor udbud af investeringsmulighed er betydelig større og hvor der i princippet kan foretages løbende køb/salg og geninvestering. Det vil først og fremmest være de børsnoterede papirer, hvor der vil ske en løbende geninvestering i selskabet.

I SKM2016. 15. SR fandt Skatterådet, at en virksomheds midler, uden at det blev anset for en hævning, kunne anbringes i andele i et investeringsselskab, der i stedet forestod udlånsaktiviteten. Det bemærkes, at det i SKATs begrundelse (spørgsmål 3) var lagt til grund, at der var tale om et investeringsselskab. Det vil sige, at SKAT ikke i afgørelsen forholdt sig til, om det konkrete selskab kunne anses for et investeringsselskab.

Det er Skattestyrelsen opfattelse, at SKM2016. 15. SR ikke kan tages til udtryk for, at et selskab kan anses for et investeringsselskab, når selskabet selv foretager udlån, da det i det daværende SKATs besvarelse af spørgsmål 3 blev lagt til grund, at det konkrete selskab var et investeringsselskab. Der var i øvrigt efter referatet i sagen ingen aktiv virksomhed i selskabet. Det vil sige, at det daværende SKAT og Skatterådet ikke i den afgørelse tog positivt stilling til, at et selskabs egne udlån kan sidestilles med investering i værdipapirer efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

I SKM2018. 323. SR bestod aktiviteten af investering i andele af forskellige lån via peer-to-peer platforme, hvor låntagerne kunne være såvel fysiske som juridiske personer, der var hjemmehørende i et EU/EØS land. Skatterådet bekræftede, at spørger kunne anses for at være et investeringsselskab efter aktieavancebeskatningslovens § 19. I den sag foretog selskabet ikke selv udlån til debitor.

Af forarbejderne til aktieavancebeskatningslovens § 19 fremgik bl.a. følgende:

”Selskabets virksomhed skal bestå i investering i værdipapirer m.v.

Ved investering forstås navnlig anskaffelse af værdipapirer, herunder erhvervelse af forkøbsrettigheder og køberettigheder, lån og udlån af værdipapirer, og optagelse af lån for at finansiere en anskaffelse.

Det anføres i forslaget til lovtekst, at et investeringsselskab omfatter: »Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v.« Heri ligger, at selskabet ikke må have anden virksomhed. (...) Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset hele deres formue er anbragt i værdipapirer. For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det på den anden side uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

(...) ”

Som det fremgår af forarbejderne, anses et selskab mv., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer mv. for et investeringsselskab. Heri ligger, at selskabet ikke må have anden virksomhed. Et pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter mv., og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset at hele deres formue er anbragt i værdipapirer.

Efter Skattestyrelsens opfattelse må en aktivitet, som består i egentlig udlån af penge, hvor ledelsen i selskabet selv foretager vurderingen af debitor, anses for en aktivitet, som ikke kan sidestilles med ”investering i værdipapirer m.v.” i den forstand, som er ment i aktieavancebeskatningslovens § 19. Der er derimod tale om, at selskabet har en aktivitet, som går ud over at investere i værdipapirer. Dette understøttes af forarbejderne, hvorefter fx et pengeinstitut, som både har masseudlån og investerer i værdipapirer, ikke anses for omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

En aktivitet med udlån direkte fra et selskab, hvor ledelsen i selskabet selv vurderer debitor og under hvilke vilkår udlånene skal foretages, går ud over at investere i værdipapirer, og minder derfor om den aktivitet, som et pengeinstitut eller realkreditinstitut foretager.

Derfor mener Skattestyrelsen, at når et selskab, som i den konkret sag, foretager udlån, og selv foretager kreditvurderingen mv., så er der ikke tale om investering i værdipapir, men der er derimod tale om at selskabet har ”anden virksomhed”.

Skattestyrelsen har følgende bemærkninger til rådgivers høringssvar af 25. april 2019:

Rådgiver henviser til SKM2010. 289. SR. I den sag var der tale om, at selskabet havde et gælds-brev (fordring), som der blev betalt renter og afdrag på, og ikke ville investere i andet. Gælds-brevet var blevet udstedt i forbindelse med salg af et selskab.

Efter Skattestyrelsens opfattelse er situationen i denne sag ikke sammenlignelig med SKM2010. 289. SR, idet der i denne sag er tale om, at selskabet vil foretage egentlige udlån, og i den forbindelse vurdere debtors betalingsevne mv. I SKM2010. 289. SR var der derimod tale om et enkelt gælds-brev, som var udstedt i forbindelse med salg af et selskab, og selskabet ikke ville foretage flere udlån eller investere i andet.

I spørgsmål 5 i SKM2016. 15. SR er der alene forholdt sig til, om et selskab kan være omfattet af aktie-avancebeskatningslovens § 19, hvis der er færre end 8 aktionærer, hvis der i vedtægten er en bestemmelse om, at aktionærerne har ret til at blive indløst. Det fremgår af sagsfremstillingen, at investorerne blev tilbudt set-uppet. Der var altså ingen selvstændig aktivitet i selskabet.

Skattestyrelsen mener, at når ledelsen i et selskab selv foretager udlån og i den forbindelse selv vurderer en eventuel debtors betalingsevne og risikoen ved udlånet, så er der tale om ”anden virksomhed” som nævnt i forarbejderne til aktieavancebeskatningslovens § 19. Det gælder uanset at erhvervelse af fordrin-ger ikke har en hyppighed, som bevirker, at der bliver tale om næring med køb og salg af fordringer. Det har heller ikke betydning, at de enkelte udlån har en lang løbetid.

Skattestyrelsen mener derfor, at det påtænkte selskab i denne situation ikke vil være omfattet af aktie-avancebeskatningslovens § 19.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med ”Nej”.

Spørgsmål 4

Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende, ønskes det bekræftet, at kapitalselskabet ligeledes vil være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, uanset om investeringsselskabet helt eller delvist erhverver/investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven med pant i fast ejendom overfor selskaber (debitor), hvori aktionærerne har en direkte eller indirekte ejerandel (jf. nedenstående figur og beskrivelse).

Begrundelse

Spørgsmål 3 er ikke besvaret bekræftende, og derfor bortfalder dette spørgsmål.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 besvares med ”Bortfalder”.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Virksomhedsskattelovens § 1

Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, i personskatteloven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervmæssige del af en ejendom, hvor der foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der tjener til bolig for den skattepligtige, og på den øvrige ejendom. Ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere. Anskaffelsessummen for ombygning, forbedringer m.v. af den erhvervmæssige del af sådanne ejendomme indgår ligeledes i virksomheden. Biler, telefoner, datakommunikationsforbindelser og computere med tilbehør, der benyttes både erhvervmæssigt og privat, kan indgå i virksomheden. Ved fastsættelse af værdien af privat benyttelse af aktiver, der indgår i virksomheden, finder ligningslovens § 16 tilsvarende anvendelse. For biler, der indgår i virksomheden og benyttes både erhvervmæssigt og privat, finder ligningslovens § 9 C, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

Virksomhedsskattelovens § 5

Overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige anses for foretaget i nedennævnte rækkefølge:

- 1) Kapitalafkast efter § 7, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden fristen for indgivelse af selvangivelse.
- 2) Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden fristen for indgivelse af selvangivelse.
- 3) Overskud i det pågældende år:
 - a. Kapitalafkast efter § 7, der overføres til den skattepligtige inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for indkomståret.
 - b. Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1.
- 4) Opsparet overskud
- 5) Indestående på indskudskonto

Stk. 2. Ved overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige ud over de i stk. 1 nævnte anvendes § 11.

Stk. 3. Beløb, der overføres fra virksomheden til den skattepligtige til dækning af virksomhedsskat, omfattes ikke af stk. 1.

Aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1 (fra 1. marts 2019)

Ved et investeringsselskab forstås:

1. (...)

Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Med tilbagekøb sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver over for selskabet, at enten den pågældende eller en anden fysisk eller juridisk person på forlangende vil købe enhver andel til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Kravet om tilbagekøb på forlangende er opfyldt, selv om kravet kun imødekommes inden for en vis frist. Uanset at der ikke er pligt til tilbagekøb, anses selskabet for et investeringsselskab, hvis dets virksomhed består i kollektiv investering i værdipapirer m.v. Ved kollektiv investering forstås, at selskabet har mindst 8 deltagere. (...)

Praksis

SKM2019. 243. LSR

Landsskatteretten fandt, at erhvervelse af de omhandlede konvertible obligationer skulle anses for en privat hævning i virksomhedsskatteovens § 5.

Landsskatteretten stadfæstede således det bindende svar. Følgende fremgår af afgørelsen:

”Som udgangspunkt kan konvertible obligationer indgå i virksomhedsordningen, jf. ordlyden af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2. Man må imidlertid se bestemmelsen i sammenhæng med lovens øvrige bestemmelser og formål, herunder at ikke erhvervsmæssige aktiver ikke kan medtages i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskatteovens § 1, og bestemmelsens forarbejder. Såfremt et aktiv erhverves for virksomhedens midler, skal aktivet som udgangspunkt anskaffes som led i virksomhedens erhvervsmæssige drift. Opsparede midler i virksomhedsordningen til en foreløbig lav beskatning kan ikke anvendes til

privat motiverede formål, uden at beløbet først hæves, jf. virksomhedsskattelovens § 5, hvorved der sker endelig beskatning af de opsparede midler.

SKAT har på den baggrund været berettiget til at foretage en vurdering af det konvertible gælds-brev i forhold til tilknytning til den erhvervsmæssige drift og omstændighederne angående udstedelsen, herunder om udlånet reelt er båret af private interesser. ”

SKM2016. 301. SR

Skatterådet bekræftede, at en fordring opfyldte betingelserne for at være en struktureret fordring. Skatterådet kunne dog ikke bekræfte, at fordringen, der var opstået ved salg af virksomhedsaktiver, kunne forblive i virksomhedsordningen, da sælgerfinansieringen ansås at være usædvanlig mellem ikke interese-forbundne parter, og dermed båret af spørgers private formueinteresser. Det forhold, at fordringen skatteretligt ansås for en struktureret fordring omfattet af kursgevinstlovens regler herom, ændrede ikke herved, idet virksomhedsskattelovens særlige bestemmelse om investering i strukturerede obligationer, ikke ansås at omfatte fordringer som den i sagen omhandlede.

SKM2016. 15. SR

Virksomhedens midler ville, uden at det blev anset for en hævning, kunne anbringes i andele i et investeringsselskab.

SKM2011. 465. SR

Skatterådet bekræftede, at det spørgende selskab var et investeringsselskab efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

Da der var tale om et investeringsselskab, kunne aktierne i investeringsselskabet indgå i virksomhedsskatteordningen. Der blev herved henvist til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2.

Den juridiske vejledning 2019-1 C. C. 5.2.1 Skattemæssige fordele ved virksomhedsordningen

(...)

Højere skatteværdi af renteudgifter

Erhvervsdrivende kan opnå højere skatteværdi af rentefradrag på lån, der indgår i virksomhedsordningen. Det sker ved, at virksomhedens nettorenteudgifter trækkes fra ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst, dvs. i den personlige indkomst.

(...)

Udjævning af beskatningen af svingende indkomster

Erhvervsdrivende med svingende indkomster kan udjævne beskatningen over årene ved at benytte virksomhedsordningen. Det sker ved at lade hele eller en del af overskuddet blive stående i virksomheden mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat, der for indkomståret 2016 og efterfølgende år udgør 22 pct.

På denne måde sker der en form for ligestilling mellem beskatningen af personligt drevne virksomheder og aktieselskaber mv.

Hvis det opsparede overskud i virksomhedsordningen overføres til privatøkonomien, skal beløbet inklusive den foreløbige virksomhedsskat, medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Den foreløbige virksomhedsskat, der er betalt, og som hører til det hævede beløb, fratrækkes i sluskskatten i det indkomstår, hvor det opsparede overskud bliver hævet.

(...)

Den juridiske vejledning 2019-1, C. C. 5.2.2.4 Erhvervsmæssige aktiver

(...)

Resumé

Som hovedregel er det kun erhvervsmæssige aktiver, der kan indgå i virksomheden. Det er derfor nødvendigt at dele aktiverne op i en erhvervsmæssig og en privat del. Afsnittet indeholder eksempler på afgrænsningen mellem erhvervsmæssige og private aktiver.

Hovedregel

Når den selvstændigt erhvervsdrivende har valgt at bruge virksomhedsordningen for et indkomstår, skal reglerne anvendes for hele virksomheden i hele indkomståret. Se VSL § 2, stk. 2.

De erhvervsmæssige aktiver skal indgå i virksomhedsordningen. Som udgangspunkt er det ikke muligt at holde en del af de erhvervsmæssige aktiver uden for ordningen.

Den selvstændige kan vælge, om visse blandet benyttede aktiver skal indgå i virksomhedsordningen eller holdes uden for. Se VSL § 1, stk. 3.

De nærmere regler om blandet benyttede aktiver er omtalt i afsnit C. C. 5.2.2.6 om blandet benyttede aktiver.

Bemærk

Private aktiver kan ikke indgå i virksomhedsordningen.

Se nærmere i afsnittet om aktiver, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen, hvor der er eksempler på private aktiver.

(...)

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Se under spørgsmål 1.

Forarbejder

Af forarbejderne til lov nr. 407 fra 2005 (LF 98 af 24. februar 2005) fremgik bl.a. følgende:

Selskabets virksomhed skal bestå i investering i værdipapirer m.v.

Ved investering forstås navnlig anskaffelse af værdipapirer, herunder erhvervelse af forkøbsrettigheder og køberettigheder, lån og udlån af værdipapirer, og optagelse af lån for at finansiere en anskaffelse.

Det anføres i forslaget til lovtekst, at et investeringsselskab omfatter: »Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v.« Heri ligger, at selskabet ikke må have anden virksomhed. Et selskab, der både har investeringsvirksomhed og produktionsvirksomhed, er ikke et investeringsselskab. Et

pengeinstitut, der både har masseindlån og masseudlån, og som samtidig investerer i værdipapirer, har en virksomhed, der går ud over at investere i værdipapirer. Det er heller ikke et investeringsselskab. Det samme gælder realkreditinstitutter m.v. og livsforsikrings- og skadesforsikringsselskaber, uanset hele deres formue er anbragt i værdipapirer. For afgørelsen af, om der foreligger et investeringsselskab, er det på den anden side uden betydning, om investeringerne sker med videresalg for øje eller ej, ligesom det er lige meget, om investeringerne kan karakteriseres som passiv kapitalanbringelse eller ej.

Definitionen skal ses i sammenhæng med, at det også kræves, at der er aftalt indløsningsret til indre værdi, jf. herom nedenfor.

Ved værdipapirer m.v. forstås navnlig: Aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindestande og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse

Finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven omfatter terminskontrakter, der enten ikke opfyldes ved levering, eller hvor afviklingstidspunktet ikke ligger inden for den afviklingsfrist, der er sædvanlig på området, samt aftaler om køberetter og salgsretter. Det gælder dog ikke aftaler over fast ejendom.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er noteret på børs, medmindre der indgås modgående kontrakter.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af virksomhed, der kun kan opfyldes ved levering.

Praksis

SKM2018. 323. SR

Spørger var et unoteret selskab, hvis aktivitet bestod af investering i andele af forskellige lån via peer-to-peer platforme, hvor låntagerne kunne være såvel fysiske som juridiske personer, der var hjemmehørende i et EU/EØS land.

Skatterådet bekræftede, at spørger kunne anses for at være et investeringsselskab efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

SKM2016. 15. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at lån ydet mod pant i fast ejendom kunne indgå i virksomhedsordningen.

Virksomhedens midler ville dog, uden at det blev anset for en hævning, kunne anbringes i andele i et investeringsselskab, der i stedet forestod udlånsaktiviteten. Det bemærkes, at det i SKATs begrundelse (spørgsmål 3) var lagt til grund, at der var tale om et investeringsselskab. Det vil sige, at SKAT ikke i afgørelsen forholdt sig til, om det konkrete selskab kunne anses for et investeringsselskab. (Skattestyrelsens understregning)

Det blev desuden bekræftet, at et selskab kunne være omfattet af ABL § 19, selv om der var færre end 8 aktionærer i selskabet, hvis der i vedtægterne var en bestemmelse om, at aktionærerne havde ret til at blive indløst.

SKM2015. 587. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at det omhandlede selskab skulle anses for et investeringsselskab. Der var herved henset til, at der var tale om et selskab, hvor aktiviteten udelukkende ville bestå i investering i værdipapirer, og hvor beviserne i selskabet på forlangende af ihændehaverne skulle tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad var mindre end den indre værdi.

SKAT var enig med repræsentanten i, at der ikke ses at være krav til antallet af investorer i relation til bestemmelsen i ABL § 19, stk. 2, nr. 2, 1. pkt. om selskaber, i hvilke selskabsandelene på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabernes formue. Det forhold, at selskabet alene ville have få deltagere, medførte derfor i sig selv ikke, at selskabet ikke kunne anses for et investeringsselskab, se SKM2010. 805. SR, hvor der alene var en investor i det pågældende investeringsselskab.

SKM2010. 805. SR

Skatterådet bekræftede, at anpartsselskabet A efter en vedtægtsændring, som forpligtede selskabet til at tilbagekøbe anparterne i selskabet, kunne anses for et investeringsselskab omfattet af reglerne i ABL § 19.

Skatteministeriet fandt, at et investeringsselskab blev ved med at være et investeringsselskab, selv om et medlem fik bestemmende indflydelse. Der var således ikke nogen hindring for anvendelsen af ABL § 19, stk. 2, nr. 2, 1. pkt., at A var 100 % ejet af B Limited, X-land.

SKM2010. 289. SR

Et selskabet havde et gældsbrev (fordring), som der blev betalt renter og afdrag på. Selskabet ville ikke investere i andet. Gældsbrevet var blevet udstedt i forbindelse med salg af et selskab. Skatterådet fandt, at selskabet var at anse for et investeringsselskab efter ABL § 19, stk. 2, nr. 2, 5.-7. pkt. (nu stk. 1), idet der var tale om et selskab med 8 anpartshavere, der havde en investering i værdipapirer. Selskabet kunne ikke omfattes af nogle af undtagelserne i ABL § 19.

Den juridiske vejledning 2019-1, C. D. 1.1.2 Investeringsselskaber – ABL § 19

(...)

Hvilke danske selskaber omfattes af ABL § 19?

Begrebet selskab mv. omfatter alle selskaber, hvor afståelse af ejerandele er omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Definitionen på et investeringsselskab omfatter derfor ikke bare investeringsforeninger, men også fx SIKAV'er og aktieselskaber, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

(...)

Eksempler fra forarbejderne, som belyser bestemmelsen

Hvad er værdipapirer?

"Ved værdipapirer mv. forstås navnlig aktier, investeringsbeviser, obligationer, andre pengefordringer (herunder pengeinstitutindestående og kontanter) og rettigheder over disse samt finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse.

Finansielle kontrakter som nævnt i kursgevinstloven omfatter terminskontrakter, der enten ikke opfyldes ved levering, eller hvor afviklingstidspunktet ikke ligger inden for den afviklingsfrist, der er sædvanlig på området, samt aftaler om køberetter og salgsretter. Det gælder dog ikke aftaler over fast ejendom.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke sædvanlige aftaler om levering af varer og andre aktiver samt tjenesteydelser til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen

virksomhed samt valutakontrakter indgået i forbindelse hermed, når kontrakterne ikke er noteret på en børs, medmindre der indgås modgående kontrakter.

Finansielle kontrakter omfatter heller ikke aftaler om hel eller delvis afståelse af virksomhed og andele af virksomhed, der kun kan opfyldes ved levering."

Denne forståelse af "værdipapirer" fremgår af L 98, fremsat den 24. februar 2005.

(...)

Spørgsmål 3 og 4

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Se under spørgsmål 2.